Ч. 126. Пятниця 19 (6) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостворах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Ради державної. — Селяньский конґрес на Угорщині. — По з'їзді в Ревли. — З Персиї.

Вчера по полудни парляментарна комісия Кола польского з предсїдателем дром Ґломбиньским на чолї відбула конференцию з п. президентом міністрів і міністрами, заінтересованими в предложеню підвисшеня податку від горівки. Як зачувати, значна більшість Кола не годить ся на предложене в дотеперішнім видї, позаяк предложене примушує Галичину до плаченя в користь инших країв, підкопує горальничий промисл, а не має виховуючого значіня, бо не буде відзвичаювати населене від пиянства, помимо що так кажуть єго прихильники. На конференциї заявив др. Ґломбиньский, що Коло польске домагає ся обниженя податку домово-чиншового і знесеня двох послїдних кляс податку домово-клясового. Дальше жадає радикальної поправи положеня зелїзничого персоналу, почтового і прочої служби, о скілько можна ще в сім роцї. Коло жадає рівнож скорого полагодженя закона о підвисшеню державної дотациї меліорацийної (8 міліонів корон) та закона о винагороджуваню родин резервістів на час вправ. Що до підвисшеня податку від горівки, то Коло стоїть на тім становищи, що цїлий дохід з того підвисшеня належить дати краям, бо то має становити санацию краєвих фінансів, однако може бути, що Коло згодить ся на віддане части надвишки державі. Однако інтереси горальничої продукциї мусять бути лїпше забезпечені, іменно що дотикає рільничих премій. Также має бути лїпше забезпечена засада автономічна країв і Коло взагалї воліло би, аби участь краю в податках була зачеркнена окремим законом, а вилучена з теперішного проєкту. Коли правительство прийме ті жаданя Кола, то Коло воліло би остаточне полагоджене тих справ, як їх провізоричне ухвалене.

Вчера по полудни внесли социялісти в палатї послів два наглячі внесеня. Має то бути відплата за незнижене податку від цукру і має на цїли перешкодити ухваленю податку від горівки.

Парляментарна комісия ческого народного клюбу відбула конференцию з бар. Беком, на котрій п. президент міністрів заявив, що правительство хоче перед феріями крім буджетового предложеня одержати закони о підвисшеню податку від горівки, континґент рекрута, удержавнене північно-ческої зелїзниці і закон меліорацийний.

В палатї послів вела ся вчера дальша дискусия над буджетом. З галицких послів промавляв пос. Томамашевский і обговорював відносини в галицкім шкільництві. Заявив, що Коло польске буде голосувати за буджетом. — При кінци засїданя зголосив пос. Трильовский наглячe внесене в справі товариств „Січий“, а пп. Ельдерш, Ярош і Гудец в справі реформи обезпеченя робітників. Слїдуюче засїдане в пятницю.

При участи 800 відпоручників з 284 громад мадярских, німецких, словацких, румуньских і сербских відбув ся підчас Зелених сьвят селяньский конґрес в Бекешсава на Угорщинї. Головною цїлию конґресу було сотворити велику самостійну партию селяньску для противдїланя дотеперішним впливам міщаньских партий. Керманичем того руху є посол Андрій Ахім, котрий виступав доси як член демократичної партиї. Проґрама, принята конґресом, обіймає: реформу виборчу з загальним і рівним правом голосованя для всїх горожан від 20 року житя; скасоване палати вельмож; земельна реформа; довголїтний наєм великих посїлостий державних, церковних і приватних для селян; заборона купувати ґрунти чужинцям; подвійне оподатковане тих, котрі свої до-

32)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

5. Зьвірята артисти.

Сим вступаємо на широке і незвичайно цїкаве поле зьвіринного сьвіта, котре розкриваючи перед нами з одної сторони загадочну звязь межи чоловіком а зьвірятами, показує нам, що навіть у малесеньких, під взглядом розвитку на дуже низькім степени стоячих зьвірять, єсть щось, що надає їм якоїсь інтелїґенциї і що чоловік своїм впливом на них може в них ту інтелїґенцию так скріпити і збільшити, що она аж впадає в очи і дивує.

Що деякі зьвірята суть вже з природи свого рода артистами, се звістно загально. Паук, що снує свою сїть; пчола, що робить з воску щільник; оса, що з волокна дерева робить сїрий папір, з котрого лїпить собі гнїздо; пчілка-мулярка, котра з зерен піску лїпить собі клїточки на стінї; друга пчілка коробочник, що з куснів листя робить собі круглі коробки; ластівка, що лїпить собі гнїздо з болота; птичка кравець, що зшиває собі листє на гнїздо і богато, богато инших — то все артисти з природи і ми подивляємо їх штуку, котрої би ми мимо всего нашого розуму не удали. Але то все-таки не тоті артисти, про котрі хочемо тут поговорити.

Коли говоримо о зьвірятах артистах, то маємо тут на думці такі, котрі під впливом чоловіка вивчили ся щось такого, що поправдї противне їх способови житя а навіть по части і їх природі, а виконують то або самі або при помочи людий, котрі їх того вивчили і котрі їх обвозять по сьвітї, показують за гроші а даючи в той спосіб другим нагоду до приятної розривки або представляючи їм потрясаючe всї нерви видовище подібно як і деякі артисти люди, знаходять собі в тім заробок і спосіб до житя. Тут насуває ся зараз цїлий ряд питань як ось: з котрих то зьвірят бувають артисти, звідки они беруть ся, хто і як їх виучує і т. п. На всї тоті і тим подібні питаня будемо старати ся тут відповісти принагідно а поки що зачнемо від найменшого артиста між зьвірятами.

Хто він? Коли хочете знати, то відгадайте загадку: „Чорненьке маленьке, цїлу колоду рушить“. То ґімнастик, скакун, котрий може чоловікови иноді дуже докучити, але певно нікому з тих, котрим він докучає, і на гадку не приходить, що то може бути артист або лїпше сказавши в дусї нашої мови, що то — артистка. Бо і хтож би сподївав ся, що блоха може показувати штуки? Коли вже се буде кождому дивно, то ще дивнїйше мусить видавати ся, що знаходять ся люди, котрі виучують блох всїляких штук і що мають якісь способи, котрими можуть так маленьким зьвіряткам накидати свою волю. Коли же так маленьке зьвірятко, як блоха, піддає ся остаточно волі чоловіка, коли слухає єго і робить то, що він єму каже, то ніхто не заперечить того, що і в тім зьвірятку мусить бути якась висша внутрішна сила, котра заводить звязь межи ним а чоловіком, дає єму можність пізнати волю чоловіка а заразом викликує й рід якоїсь волі в самім зьвірятку, котра входить в звязь з волею чоловіка. Але лишім се розуммоване на боцї, а придивім ся штукам, які блохи показують.

Театр блох.

Штука дресованя блох вийшла нинї з моди, бо жиємо в часах пари і електрики і ся робота нинї не оплачує. Тепер навіть італїяньскі ляцарoнї не мають вже того спокою, який мали давнїйше, коли займали ся дресованем блох. Они замикали сї зьвірятка в низькі коробки і насамперед морили довго голодом. По якімсь часї випускали їх собі на руку, мов коники на пашу, і позваляли їм нассати ся крови, кілько схотіли, а відтак замикали назад до коробки. В низонькій коробцї блохи скакаючи били ся в головки і в той спосіб відзвичаювали ся від скаканя. Голодну і ослаблену блоху призвичаювано відтак до хомута: з дуже тоненького дрота роблено малесеньку ключку і закладано на блоху, котру відтак пускано на стіл, щоби по нім лазила. По каждій такій вправі усмиритель блох пускав собі зьвірятко на руку і годував єго. В той спосіб привикали блохи до тяганя за собою наложених на них дротиків.

ходи видають за границею; обезпечене на старість, свобода праси і зборів; свобідна і безплатна наука в школах. Конґрес заявив ся за спільною акциєю з социяльними демократами против угорского феодалізму.

Специяльний кореспондент француского орґану „Matin“ дістав від Столипина і Ізвольского повновласть оголосити комунікат про з'їзд. В тім комунікаті між ин. читаємо: Основа загальної російскої політики зістає ся і на дальше та сама; російска приязнь для Анґлії годить ся з мирною політикою. Дружба Росиї з Анґлією конче потрібна для збереженя европейскої рівноваги. Поруч з нашою приязнию до Анґлії зістає ся наша традицийна приязнь з Німеччиною, котра не потерпить нічого наслідком договору з Анґлією, бо той договір відносить ся тілько до Персиї, Афґаністану і Тибету, т. є. країв, де Росия і Анґлія стремлять до оборони своїх власних інтересів.

Тимчасом берлиньский публіцист Гарден помістив в своїй часописи Zukunft алярмуючу статю про новий тридержавний союз анґльо-француско-російский і вказує там на небезпечність, яка загрожує Німеччині та бачить одинокий вихід з того: війну! Гарден виводить в тій статї, що провідною гадкою анґлійскої політики є поділ Туреччини, через що Німеччині нанесено би величезні грошеві і політичні шкоди. Росия мала би дістати Царгород, бо Анґлія вже не боїть ся єї панованя над Босфором; Австро-Угорщина дістала би Стару Сербію, Македонію і Солунь а тим самим владу над Еґейским морем і погодила би ся з тим, щоби на альбаньскім побережи Адрийского моря повівав італїяньский прапор. Виперте Туреччини до Азиї знищило би всі пляни Німеччини, бо Німеччина рада би довести Туреччину до таких відносин, в яких Єгипет находить ся до Анґлії. Султан був би отже мнимим володарем, котрим кермувала би Німеччина, а єї вплив сягав би аж по Баґдад. Тому в інтересі Німеччини є удержати Туреччину і длятого Гарден накликує до ужитя найкрайнїйших способів, до скорої зачіпної війни з Францією або Росиєю.

Настрій Німеччини, який виявив ся в тій статї Гардена, відбив ся також у войовничій промові цісаря Вільгельма до офіцирів ґвардиї на поли вправ у Деберіц виголошеній, в котрій він зазначив, що коли би Австрия новими договорами що до Македонії була загрожена в своїх інтересах, то Німеччина помогла би їй ділально. Однако „Fremdenblatt“ успокоює, що Росия занята внутрішними справами, потребує такої заграничної політики, котра би злагодила давні непорозуміня і тому єї політика не може змагати до роздратованя Німеччини. Длятого „Fremdenblatt“ оцінює зовсім спокійно Ревельский з'їзд і впевнює, що він причинить ся лише до скріпленя мира.

Показує ся, що перші вістки про заворушеня в Персиї були сильно переборщені. Шах зовсім не думав утікати з краю анї зректи ся власти; він виїхав тілько до своєї палати в сусідстві Тегерану, іменував нове міністерство та покарав заговірників. Також чутки про заходи Росиї, щоби дістати протекторат над Персиєю, показують ся безосновними, або бодай передвчасними. Анґлійско-російский договор розмежує тілько сфери впливів між обома державами; про протекторат нема бесіди. Вправді між Росиєю і Персиєю веде ся надграничний спір, однако нема страху, щоби той спір викликав більші непорозуміня.

Новинки.

Львів, дня 18-го червня 1908.

— **Цісарский ювилей.** Краєва Рада шкільна розпорядила, щоби у всіх школах в день 2 грудня с. р. обходжено торжественно ювилей 60 лїтного правлїня Є. В. Цісаря Франц Йосифа.

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував о. Александра Грегоровича в Станиславові другим душпастирем гр. к. обряду в карнім заведеню в Станиславові.

— **Вписи учениць на I і II рік** приватної женьскої учит. семинариї з рускою викладовою мовою, удержуваної через СС. Василиянки в Станиславові, відбудуть ся в днях 30 червня і 1 липня від 10—12 год. в полудне в канцеляриї заведеня при Заболотівскій ул. ч. 13. Кожда учениця має при вписї предложити: а) метрику хрещеня, б) шкільне сьвідоцтво з укінченої виділової школи, в) сьвідоцтво щіпленої віспи, г) зложити при вписї вступну таксу в квоті 5 К на наукові средства. Вступний іспит на I рік, а для нових учениць на II рік, відбуде ся дня 2 і 3 липня. Ученицам, котрі не обстали при вступнім іспитї, зверне ся таксу вступну. Місячна такса за науку в семинариї платна кождого місяця з гори, виносить 16 К, котру в разї потреби може управа СС. Василиянок знизити Учениці семинариї можуть також мати приміщене в институтї СС. Василиянок. Близші услівя принятя до институту подасть управа. — Магдалина Гуменюк Ч. сьв. ВВ., настоятелька.

— **До П. Т. Приятелів бідної рускої дітвори!** За почином щирих приятелів бідної дітвори а за щедрою помочию Є. Е. Митрополита Шептицкого повстала в Галичині перша руска осела вакацийна для бідних руских дітий. Вже три роки висилало тов-о „Вакацийних Осель“ по кількадесять бідних дівчат на час вакаций на село, аби і они по трудах цілорічної умової праці серед тяжких обставин і крайної нужди, могли відживити ся і на сьвіжім воздусї хотяй через так короткий час набрати сили до дальшої боротьби житєвої. — Доходи тов—а на сю ціль є майже ніякі, зовсім не вистарчаючі, бо жертви протягом року зовсім не напливають, а ті лепти, що Виділ това вижебрає з кінцем року, є так малі, що то Тов-о не може сповнити сеї тяжкої задачі, яку руска суспільність на него наложила Сотки дітий і то крайних нуждарів зголошує ся що-річно на оселю, а тов-о з великим жалем мусить відмовити їм своєї помочи. Хто знає, яку вартість має здоровле для чоловіка і хто любить свої діти, а є щирим патриотом не лише в слові але і в ділї, той певно не відмовить помочи для тих бідних дітий, котрі жиють через цілий рік серед тяжких обставин моральних і матеріяльних. Нехай і сим бідним нуждарям засияє на хвильку зірка дїточої свободи і щасливої долї. З огляду, що конець року зближає ся, прошу присилати жертви сейчас на адрес проф. Володимир Адриянович, Львів ул. Вірменьска 2.

Так виучувано одну блоху за другою, а коли призбирано вже достаточне число підучених, приступано до дальших штук.

З досить твердого а не грубого паперу роблено маленьку брику з дишлем на чотирох колесах, а до неї запрягано три пари вивчених блох одна за другою. З переду на бриці, подібно як при великих возах до перевоженя меблів, роблено козел для візника і тут кладено одну блоху. На даний знак блохи зачинали лїзти і тягнули віз за собою. Замість брики тягнули блохи иноді гармату на двох колесах. Дальшою штукою був карузель: На стовпі, котрий давав ся обертати довкола, роблено малий стіжковатий дашок, а під дашком завішувано чотири або й шість маленьких кошичків. В кождий кошичок кладено по одній блосї — то ніби гості, що казали ся крутити в карузели довкола. На долинї запрягано до тонесеньких дротиків, прицїплених до стовпа, по чотири до шість блох, котрі на даний знак лїзли наперед довкола і так крутили карузелем. Ще инша штука була така, що блоха блоху гойдала на малесенькій дощинці завішеній на стовпику. Се вже була найбільша штука, бо блохи, щоби переважити одна другу мусїли би хиба за кождий раз посувати ся то на сам конець дощинки то дальше від него до середини. При сїй штуцї помагав вже незначно сам властитель блох розгойдуючи дощинку, підчас коли на єї кінцях сиділи блохи. По представленю слїдувало годоване блох. Властитель блошого театру здоймав або закочував рукав сорочки аж по само плече і пускав собі блохи на рамя, а коли они нассали ся до сита, заганяв їх назад до коробки і представлене кінчило ся. Властитель блошого театру робив звичайно не злі інтереси, бо їздячи з міста до міста на торги і ярмарки давав представленя і жив з блох, котрих годував власною кровю.

Від блохи треба би для тим більшого контрасту перейти хиба до слона; ми однак лишимо сего велита поки що на боці а придивимо ся близше насамперед тим артистам із зьвіринного сьвіта, котрі вже з природи мають, так сказати би, жилку до наслїдуваня і длятого знаходять ся легко в ролї артистів. До таких належать малпи і папуги. З малп займають найперше місце маґоти і шімпанзи. Перші звістні загально, бо їх можна найчастійше видїти не лиш в менажериях і малпячих театрах, але дуже часто й на улицях по більших містах у катаринкарів і тих вандрівних артистів, що водять з собою дресовані пси і медведі. Малпочка убрана в спідничку, кафтаник і капелюшок на голові, викликує збіговиско на улицях і загальну радість уличної публики, особливо дітий.

Маґоти то справедешні артисти з улиці і они годять ся з тими, що їх водять з собою, як не може бути красше: і они бувають такі нужденні та бідолашні як їх властителі, і їх штука обчислена лиш на звеселене улиці. Маґот вискочить свому панови на плече, зачинає перебирати єму волосє і придивляти ся єму та шукати за чимсь. Публика знає, за чим, і сьміє ся до розпуку. Маґот скаче і танцює, ловить кидані до него предмети, відбирає гроші і салютує по войсковому, дякує ласкавій публиці.

Конзуль.

Висшого рода артисти межи малпами то шімпанзи, а вже найвисше місце між ними заняв був свого часу шімпанз, котрому надали були імя „Конзуль“, а котрого історию хочемо тут розповісти. Що до своєї поверховности була то малпа як і кождий инший шімпанз. Конзуль мав коротку шию, довжезні руки, грубі губи, великі уха і сильно сплощений ніс, як у всїх з єго роду. Лиш погляд єго очий, як то казали всї, що мали щастє видїти „пана Конзуля“, був так якось дивно розумно-задумчивий, що вказував на високу інтеліґенцию сеї малпи.

Та й справді так було. Конзуль не першим був з малпячого роду, що ходить убраний як чоловік, сїдав до стола і їв з тарелї ложкою та уживав як чоловік ножа і вилок. То робили перед ним і инші вивчені малпи; але що з него робило справедешного артиста, було то, що в цїлім єго поведеню, у всїх єго штуках не видко було дресури, та й дїйстно не уживано єї як у других малп, бо Конзуль майже сам вивчив ся всего. Вся єго штука опирала ся на єго незвичайнім дарі спостеріганя і наслїдуваня, що навіть у найрозумнїйших малп лиш рідко буває. Дійшло було до того, що сей чотиролїтний шімпанз приняв був не лиш поставу і рухи чоловіка, але навіть єго звичаї і обичаї до того степеня, що Конзуля уважано вже і показувано не яко „артиста“ з малпячого роду, але яко чудо сьвіта. Конзуль убирав ся як чоловік, брав на себе сорочку, причіпав ковнїрик і маншети, убирав штани і камизельку, причісував собі волосє на голові на боки, розділюючи єго на середині, розчісував пабороди, убирав сурдут сїдав на кріслї і закурював циґаро. Се все виглядало так, що не можна було в першій хвили розпізнати, чи то робить чоловік перебраний за малпу, чи малпа перебрана за чоловіка.

(Дальше буде).

Від Виділу тов. Вакацийних Осель. — О. Бачиньска, предсідателька. С. Герусїньский, секретар.

— **Дрібні вісти.** Ціна соли має бути з днем 1 липня знижена. — Комітет, що устроював у Відни ювилейний похід знайшов ся в немалім клопотї. Недобір походу виносить 750.000 К, а на то можна буде знайти покрите і то непевне лиш на яких 300.000 К. Так сподївають ся, що продаж трабун і костюмів принесе може яких 100.000 К і що місто Відень дасть 200.000 К, нїби то обіцяних, о чім однак бурмістр Відня др. Люеґер не хоче нічого й чути. — З Бродів доносять, що там підчас пересуваня ваґонів на тамошнім двірци Бр. Конвіцкий дістав ся між два ваґони, котрі его роздушили і він згинув на місци. — Купець Адольф Верк у Львові прихопив оногди на крадежи кількох корон свого помічника Цайґа і обжалував его на поліції о крадіж 600 К, які ему вже давнїйше пропали. — Послугачеви Йосифови Ярошеви вкрадено з кишені книжочку каси ощадности на 200 К. — Б Двиньску в Росиї згоріло оногди 300 домів. — В Ез-ле бен у Франциї застрілила ся 19-літна баронова росийска Бістрамова, котра віддавшись перед кількома тиждями виїхала була з своїм чоловіком в повесїльну подорож. Причиною самоубийства стало ся то, що молоденька баронова не могла ніяк відтягнути свого чоловіка від стола в домі гри.

— **Фабрикант диямантів** Лемоан мабуть щез десь з Парижа. Вчера дня 17 с. м. минав речинець, в котрім він мав судиї слїдчому Поатвенови предложити сфабрикований штучно диямант ваги 900 каратів, отже третий з ряду найбільший, які би доси були. Лемоан ще перед двома недїлями працював в своїй лябораториї умисно в тїй цїли урядженій, але відтак перестав приходити до неї, а в Парижи вже від кількох днів ходить чутка, що Лемоан десь щез.

— **Васїньский і спілка перед судом.** Видобувшись з вязниці, зайшов Снеґуцкий просто до Станислава Усцеьского, куди небавком приїхала і его жінка з Вильна, котра по его арештованю втекла була з Галичини. Усцеьскі мимо того, що знали, хто Снеґуцкі і з чого жиють, держали їх у себе а навіть за добру заплату улекшували їм сходини з прочими вломниками. В часї свого побуту у Усцеьских, добув ся Снеґуцкий в ночи з 13 на 14 серпня м. р. в спілці з Адамским, Кнобльохом і Михальским до льокалю Товариства руских сьвящеників і урядників, при ул. Рускій ч. 3, а розбивши там касу вкрав готівкою 152 кор., льос кредитовий на 200 кор. і перстїнь. В долїшній передїлці каси була схована готівка 1696 кор., але злодії не сподїваючись єї там не рушили еї. При розправі розповідає Васїньский, що допустив ся тої крадежі лиш в спілці з Кнобльохом і Михальским. Сим разом не клали „катаринки" на „писок", бо була за тяжка. До сеї крадежі мав его намовити Василь Кузїв (котрий виступає в процесї яко сьвідок) і подати ему докладний опис помешканя. Так само мав его намовити Кузїв до другої крадежі в домі жидівского збору при ул. Бернштайна ч. 12, де мала знаходити ся готівка 8 до 12 тисячів. До сеї крадежі брав ся Васїньский при помочи Михальского і Шветліха. Крадіж однак не удала ся, бо при видлупуваню отвору стрітили опір в бетоновім склепіню.

В тім часї за порадою артиста руского театру Юрия Костура допустив ся Снеґуцкий-Васїньский дня 28 вересня 1907 при помочи Шветліха крадежі в помешканю директора руского театру Йосифа Стадника, забираючи ему готівку, дорогоцінности і одїня та револьвер вартости 1000 корон а всего разом на суму около 3000 корон. І до сеї крадежи Васїньский не признає ся. Він каже, що не знав о ній нічого, що то єї допустив ся Кузїв розвідавшись наперед у Костура. На шиї Васїньскої знайдено, що правда, бараковий ковнїр панї Стадникової, но, але то стало ся лиш случайно, бо він той ковнїр „купив" від Шветліха за 24 корон не знаючи, що він походить з крадежі. — Предсідатель: Ваша жінка убирала ся прецї завсїгди так елеґантно і хотїла носити старий ковнїр? — Васїньский: Сподобав ся їй, отже я їй купив.

В жовтни минувшого року вислав Снеґуцкий Адамского зі знарядами потрібними до розбиваня мурів і кас до Відня, де вже перед тим замешкав був Шварцер, що разом з ним втїк з львівскої вязниці, під прибраним назвиском 1 устав Рамінґ. Наконець поїхав і сам до Відня і тут в спілці з Шварцером і Адамским обікрали в ночи на 13 жовтня тамошне жидівске товариство „Tempelsverein für Mariahilf und Neubau" забираючи з каси того товариства готівку і цінні папери вартости 14.015 корон і великий золотий медаль вартости 1000 корон, котрий опісля перетопив і продав Усцеьському. Васїньский боронить тут при розправі Адамского і каже, що той не знав нічого о тій крадежі, що єї доконали лиш він і Шварцер а Адамский „не знав нічого", відвіз лиш на місце потрібні ему знаряди.

За то удала ся знаменито друга крадіж в перехідній каменици т. зв. Андріолї'го в Ринку. Тут помагали Васїньскому Адамский, Гіттнер і Михальский. Они вломили ся насамперед до корінного склепу Рубінфельда а звідси до ювілерского склепу Берти Сассової і тут забрали всїляких дорогоцінностий на яких 9000 кор. — Васїньский каже при розправі, що Гіттнер не брав участи в крадежи і що він его тодї ще не знав а на питане, длячого в слїдстві не сказав, що Шветліх брав участь в крадежи, відповідає, що тепер хоче говорити „щиру" правду. Тої самої ночи обікрали трафіку Ваврова побіч брами каменицї Андріолї'го. До тої крадежи Васїньский не признає ся. Предсїдатель трибуналу питає: Чи може бути, щоби одної ночи два „підприємства" „працювали" по біч себе? — Васїньский: Чому нї. Впрочім то була „мала" крадіж.

Річи походячі з крадежі у Сассової продала Снеґуцка в помешканю Усцеьских, де були якийсь час сховані, Леопольдови Тіттлеви. Васїньский випирає ся того і каже, що продав їх Моріцови Робшіцови у Львові. Яким способом знайшли ся они у Тіттля, він того не знає. По залагодженю інтересу Снеґуцкі випровадили ся „для безпечности" від Усцеьских і наймили собі помешкане при ул. „Під Дубом" ч. 12 і замельдували ся на поліції яко Едмунд і Володислава Садовскі. Тут мешкали они до перших днів падолиста.

Вернувши з Відня, вибрав ся він з челядниками Усцеьского, Шветліхом і Михальским до Ряшева, де в ночи з 26 жовтня хотїли добути ся до склепу ювілеря Шіффа, не знаючи, що він ночує в склепі. Штука не удала ся і они вернули з нічим до Львова. Щоби поправити свою добру славу, вибрав ся Снеґуцкий-Васїньский в чотири днї опісля (30 жовтня) з Адамским, Гіттнером і Кнобльохом до Перемишля. Тут закрали ся они в ночи до тамошного банку кредитового і розбивши „катаринку", забрали з неї 11.455 кор. 30 сот. готівкою та 7 купонів по 3 кор., котрі опісля знайдено у Адамского. Від сеї пори Снеґуцкому вже не вело ся. В Ґрацу до спілки з Шварцером добув ся він до каси тамошної жидівскої громади, але знайшов в ній лиш цінні папери на 750 кор. В днях 7 чи 8 падолиста опинив ся вже Снеґуцкий з жінкою в Празї.

Телеграми.

Будапешт 18 червня. Поїзд особовий їдучий з Відня переїхав трох робітників зелїзничих, занятих в ломах каміня. Нещасливі остались жертвою власної неосторожности.

Париж 18 червня. Інжинїр Лемоан втїк. В полишеній ним куверті знайдено припис фабрикациї диямантів, однак так фантастичний, що навіть не надає ся до того, щоби его брати під розвагу.

Александрополь (ґубер. еріваньска) 18 червня. По незвичайно зливним дощи маса води спливаюча з гір залила місто. Вода забрала богато будинків.

Петербург 18 червня. Міністер скарбу Коковцев відповідав на інтерпеляцию в справі емісиї облїґаций державних в сумі 163 міліонів рублїв за помочию царского указу, що після основних законів повинно стати ся за дозволом думи. Дума 130 голосами против 99 ухвалила слїдуючу формулу переходу до порядку дневного: Дума по поясненю міністра висказує надію, що міністер на будуче буде в своїй діяльности держати ся строго духа закона і що кождна емісия послїдує лиш за призволенем законодатних інституций.

Курс львівский.

Дня 17-го червня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	577·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	425 —	435·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·50	100·20
4½% листи застав. Банку краєв.	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·30	95·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	95·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·70	28·70
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·50	71·50
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·50	22·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).